

Tvoření perfektního (minulého) slovesného kmene:

1) příponou

a) -v-: ornā-re, ornā-v-isse

b) -u-: tac-ēre, tac-u-isse

c) -s-: carp-ere, carp-s-isse

různé změny: lūc-ēre, lūc-s-isse = lūx-isse, nūb-ere, nūp-s-isse, ger-ere, *ger-s-isse -
>gessisse, rīd-ere, *rīd-s-isse -> rīsisse

2) zdloužením kmenové samohlásky

lav-āre, lāv-isse, fōv-ēre, fōv-isse

3) ztrátou nosového infixu (-m-, -n-)

scīnd-ere, scīd-isse

tento typ se velmi často kombinuje s typy 2), 5), 6)

4) změnou kmenové samohlásky

cap-ere, cēp-isse, percell-ere, percul-isse

v drtivé většině případů se mění a -> e a výsledná samohláska je zdloužená

5) zdvojkou (reduplikací)

přidává se slabika před slovesný kořen, sestává ze souhláskového počátku kořenové slabiky a samohlásky *e*

pend-ēre, pe-pend-isse

různé změny: a) asimilace *e* se samohláskou kořenové slabiky: mord-ēre, *me-mord-isse ->
momordisse, pung-ere, *pe-pung-isse -> pupungisse

b) oslabení kořenové samohlásky: can-ere, ce-cin-isse, fall-ere, fe-fell-isse (*a* se
mění ne *e* nebo *i*)

tento typ se často kombinuje s typem 3): pung-ere, pu-pug-isse

pokud začíná slovesný kořen na více souhlásek, zjednodušuje se po přidání zdvojkou souhlásková skupina začátku kmene: spond-ēre, *spo-spond-isse -> sponondisse

slovesa odvozená od sloves tvořících minulý kmen zdvojkou sama zdvojkou vynechávají:

conting-ere, contig-isse (x tang-ere, te-tig-isse)

6) žádnými prostředky (přítomný a minulý slovesný kmen se shodují)

prand-ēre, prand-isse

7) počínavá slovesa (vyjadřují započetí děje nebo přechod do stavu, jsou vždy zakončena na -scere)

vynechávají při tvoření minulého kmene skupinu -sc-

senēsc-ere, sen-u-isse

tato skupin sloves téměř vždy tvoří minulý kmen přidáním přípony -u- (typ 1b)